

the possibility of conceiving a new kind of the universal that can only be effected through the reflecting power of judgement. In affirming the existence of the cases of the Idea, i.e., the existence of the universal within the given objective reality, the reflecting power of judgement endows thought with an orientation, thus rendering the re-constitution of this reality possible.

Rado Riha

Drugi kopernikanski obrat v Kantovi filozofiji

Ključne besede: kopernikanski obrat, »transcendentalna razlika«, samokritika uma, stvar misli, reflektirajoča sodba, univerzalno, singularnost

Prispevek preiskuje težavno vprašanje razmerja med umom in užitek, kot ga lahko opredelimo iz perspektive Kantove filozofije, ki nastopa kot sinonim »čistega uma«. Temeljna teza pričujočega članka se osredinja na revolucijo v načinu mišljenja, ki je v filozofiji nastopilo s slovitim Kantovim »kopernikanskim obratom«. Slednji izhaja iz priznanja aficiranosti misli s stvarjo, ki sicer sodi k misli pripada, saj jo sili misliti, a si je ta vseeno ne more prisvojiti. Teza pričujočega članka je, da to zahteva »drugi« kopernikanski obrat. Z drugim kopernikanskim obratom, dovršenim šele v *Kritiki razsodne moči*, Kant povzame »transcendentalno razliko« med videzom in stvarjo-na-sebi, podano že v prvi *Kritiki*, vendar problem aficiranosti misli seže onkraj dognanj prve *Kritike*. Da bi se lahko lotili ontološkega statusa stvari na sebi, ki znotraj objektivne realnosti deluje kot iz nje izključeni element, ugotavlja avtor, morajo biti izpolnjeni dodatni pogoji poleg tistih, že podanih s kritiko spekulativnega uma. Zato da bi naredili vidne materialne sledi prisotne odsotnosti znotraj objektivne realnosti, moramo reflektirati prisotnost idej uma v empirični realnosti. Gre torej za refleksijo, ki je zmožna empirično danim kontingentnim partikularnostim pripisati status primerov idej uma. Ključno vprašanje pri tem pa se nanaša na specifičen način, kako ideje uma manifestirajo svojo prisotnost v svetu, in, posledično, na možnost zasnovanja nove vrste univerzalnega, do katerega lahko pride-mo zgolj s pomočjo reflektirajoče razsodne moči. Z zatrjevanjem obstoja primerov idej, tj. obstoja univerzalnega znotraj dane objektivne realnosti, reflektirajoča razsodna moč misli določi orientacijo, s čimer omogoči ponovno vzpostavitev dane realnosti.

Sigi Jöttkandt

Repetition and Inscription in Europe's Dream-Land

Key words: Slavoj Žižek, refugees, Edgar Allan Poe, Mary Shelley, Jacques Lacan, Lituraterre

In *Against the Double Blackmail*, his recent collection of essays on the contemporary global crisis, Slavoj Žižek argues that what we need is a Wiederholung of Europe. He writes, "through a critical engagement with the entire European tradition, one should repeat

the question, 'What is Europe?,' or, rather, 'What does it mean for us to be Europeans?,' and, in doing so, formulate a new vision." In this paper, I explore how such a retrieval-through-repetition of "Europe" is already taking place in the set of traits, marks and other traces carved by the footsteps of refugees and asylum seekers in their passage from the south to the north. If, in Žižek's book, the "European tradition" is synecdochically presented as the twin figures of Edgar Allan Poe and Mary Shelley, this is because, foreclosing in advance all possibility of escape, these writers staged the original Northern fantasy to which today's refugees assert their rights. It turns out that "Dream-Land" or Ultima Thule was, from the outset, a logic of inscription. From this perspective, the act of seeking refuge would be a form of "thinking through one's feet," as Lacan once scandalously put it, with the text being emplotted as "Europe" the unconscious of that thought.

Sigi Jöttkandt

Ponavljanje in vpis v »Sanjsko deželo« Evropo

Ključne besede: Slavoj Žižek, begunci, Edgar Allan Poe, Mary Shelley, Jacques Lacan, Literatorerter

V najnovejšem zborniku spisov o sodobni globalni krizi, *Against the Double Blackmail*, Slavoj Žižek trdi, da potrebujemo Wiederholung Evrope. Tako, denimo, zapiše: »na podlagi kritičnega soočanja s celotno evropsko tradicijo moramo ponoviti vprašanje 'kaj je Evropa?' ali, raje, 'kaj za nas pomeni biti evropejci?' in na tej podlagi zgraditi novo vizijo«. V danem prispevku raziskujem, kako se takšno ponovno prisvajanje »Evrope« skozi ponavljanje že dogaja, kot to nakazuje niz potez, znamenj in drugih sledi, izdolbenih s stopinjami beguncev in prosilcev za azil med njihovo potjo od juga proti severu. Če je v Žižkovi knjigi »evropska tradicija« sinekdohalno predstavljena kot dvojna figura Edgarja Allana Poeja in Mary Shelley, je to zato, ker sta pisatelja z vnaprejšnjo izključitvijo vseh možnosti izhoda, uprizorila izvirno fantazmo severa, na podlagi katere se današnji begunci sklicujejo svoje pravice. Izkazalo se je, da je bila »sanjska dežela« ali Ultima Thule, od samega začetka logika vpisa. Iz te perspektive bi bilo dejanje iskanja zatočišča način »mišljenja s stopali«, kot je nekoč škandalozno zatrdil Lacan, pri čemer bi bilo besedilo, stkano kot »Evropa«, nezavedno te misli.

A.J. Bartlett

"The orphaned fervour"... Or: the truth of knowledge

Key words: Plato, Socrates, Jacques Lacan, Alain Badiou, education, universities

Plato's Apology stages a scene reminiscent of Lacan's impromptu at Vincennes whereat Lacan famously tells the protesting students that the "regime is putting you on display," saying "look at them enjoying." The effect, he says, will be to deliver yourselves over to